



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Pretiosae Occvpationes Morientivm In Societate Iesv

Nádasi, János

Romae, 1657

Cap. XV. SS. PP. Ignatius, & Xauerius.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-45415**



tes; quos augustà specie secutæ Virgines ro-  
gabant: Num quid vellet? *Estne cordi,* inquit  
*Barbara,* quam de facie, ac nomine illicò no-  
uit, *in Cælum proficisci? ubi placidissima quies, &*  
*vita viget sempiterna?* Est sanè cordi, respon-  
dit Petrus, vt nihil magis: tantis scilicet huius  
ærumnosæ vitæ defungi periculis. Paulò post  
in morbum incidit. Satis vehementer, & diu  
ægotavit. Deinde vrgente malo, die *Barbaræ*  
Virgini sacro, vt ipsa promiserat, feliciter  
occubuit.

S. Barbara  
ad cælum  
inuitat  
suum cliē-  
tem.

22 P. *Stephanus de Auila* Limæ obiit eò, 1604  
vt aiebat, lætior, quòd in Societate, quòdque  
nullo vnquam in ea Magistratu functus, mo-  
reretur. Maxima illi semper erga S. Tho-  
mam Angelicum Doctorem propensio reli-  
giosissimæ voluntatis illum inter extrema vi-  
tæ admirabiliter recreauit, gaudioque tanto  
impleuit, vt ij, qui hominem intimè nouère,  
quique morienti adfuère, dixerint, firma esse  
indicia, è quibus argumentari licet, illum à  
Sancti sui Thomæ aspectu illam adeò amœ-  
nam in illo articulo tranquillitatem, & simul  
notitiam mortis adfuturæ hausisse.

S. Thomas  
Aquinas.

C A P V T X V.

SS. PP. Ignatius, & Xauerus.

I P Antonius *Viniana* Sacerdos grauis an-  
num ferè in Societate tyro, quarto

Annus  
Dom.  
Prob. Rō.  
1593.

P mor-



morbi, vltimo vitæ die, acri cum hoste duello confixit; & multà iam nocte repente succlamauit: *Fidelis Deus, & non mentitur.* Interrogatus à Patre qui aderat, quid illa sibi vox vellent; adesse satanam, & se in desperationis abyssum præcipitem agere velle, dixit, obiectis quæ in sæculo patrarat delictis. Et ad Patrem; An non verissima, inquit, est illa Christi Domini vox: *Quicumq; fecerit voluntatem Patris mei qui in caelis est, hic meus, frater, & soror, & mater est?* Annuente Patre: *Vade,* ait, *igitur, retrò, satana. Vbi primùm mihi caelestis lux oblata est, totum me ad Dei nutum, voluntatemq; conuerti. Vel hoc, quòd me Iesu Dei Filio in eius Societate deuoui, omnia antea acta vitæ flagitia compensat, ac delet.* Sed ad alias conuersus rechnas hostis, quem deijcere de spe non poterat, spe ipsà in altum præcipitij efferre voluit. Ergò Antonius Pœnitentiales Psalmos legi sibi petit. Ad audita illa Psal. i. verba: *Miserere mei, Domine, quoniam infirmus sum; vetera iuuentutis suæ delicta palàm ad probrum & erubescenciam ciendam voluit recitare. Prohibitus, & cordis dolore vt contentus esset, iussus; ad illum rursus versum: Delictum meum cognitum tibi feci; conscientiam, expiauit Sacramento, & absolutus est. Tum in omnem partem se versans, desperabundus dæmon, tetrà desperationis imagine iterùm terrere victorem voluit; sed reiectus est. Ita*  
 fef-

Daemon  
tentans.

Vocatio.



fessum vincendo Antonium horæ vnius so-  
 mnus tenuit: à quo experrectus, admirabundà  
 exclamatione Patri ait: *Qui tandem sunt Pa-  
 tres isti, qui assistunt?* Neganti adesse vllos; di-  
 xit, alterum exporrectà fronte, naso aquilino,  
 albicante capillo, caluitioq; venerabilem ef-  
 se; alterum candidum, viuacibus oculis, bar-  
 baq; nigrà conspicuum. Addebat; illorum  
 præsentiam, magno sibi esse solatio: seq; cum  
 illis in cælum abire omninò velle. Tum qui  
 essent, diuinitus edoctus, Litanias dici deside-  
 rauit, quibus *BB. Ignatij, & Xauerij* nomina  
 inferi petijt. Præeunte Patre. *B. Pater Ignati,  
 B. P. Franciscæ Xaueri,* æger illos intuens re-  
 spondit: *Orate pro me.* Porrò cum Crucifixo  
 suo dulcissimè collocutus, lachrymas adstan-  
 ti Patri non semel excussit. Tum actis *Deo gra-  
 tijs,* quòd se, vndecimà licèt horà vocatum, pa-  
 rem tamen ijs fecisset, qui portàrant pondus  
 diei & æstus, æquissimo animo, lætissimoq; vul-  
 tu obdormiuit in Domino.

2 In Nouo Granatæ Regno in Vrbe Cuen-  
 ca, fœmina nobilis dum conuersis in S. P. Igna-  
 tij effigiem lachrymantibus oculis morien-  
 tem suum Infantulum illi quà potest cordis  
 teneritate commendat, repentè videt radian-  
 tem Ignatij vultum in sua imagine, & extensà  
 ad paruulum manu, paruulo quasi vocato am-  
 plexum offerentem. quo ipso tempore, infan-  
 tem vicissim totum ad illam conuersum ima-

Imago  
 S. P. Ignatii  
 morientem  
 amplecti-  
 tur.



ginem, pangs brachijs in sinum Ignatij inuolare gestientem aduertit. Dumq; & Sanctum, & paruulum in mutuis videret amplexibus, in ipso illo complexu infans teneram animam expirauit. Et statim quæ hætenus materni doloris erant lachrymæ, iam testes factæ sunt, atq; interpretes dulcis gaudij, quo pium matronæ pectus in amabili illà filij sui morte perfusum est. Paratus nimirum nobis ad vltimam suam operam liberaliter impendendam adest in agone Ignatius; vt suo quasi sinu exceptum Spiritum nostrum in manus Domini deponat securum.

3 P. *Andreas Rudomina* per quietem, nostrorum sub tribus orbis portionibus sudantium vultus ab Angelis abstergi, & sudaria illo sudore madentia Deo offerri videre sibi visus, sudarijs illis Deum delectari, & pro singulis coronas dare, seq; à suo Angelo Tutelari inuitari, Christo fisti, Christum annuere, mortemq; sibi in Oriente obeundam promitti vidit, audiuit, Indiam petijt, impetrauit, S. P. Nostro Ignatio semper suauissimè deuotus. Moriente P. *Andrea* lux in templo quodam illustrissima eadem horà illuxit. Ipsi verò morientis curam suscepisse visus est S. P. Ignatius, qui etiam se illi in agone præsentem spectandum ostendit. Id quod vbi Patri socio suo retulit P. *Andreas*, nil amplius locutus est; verum in id quod videbat læto vultu

Laborum  
pro Deo  
pretium.

1631. 5.  
Sept.



vultu pulcherrimè intentus, cum S. P. Ignatio ad æternum Patrem luminum discessit. Verba Patri sibi assistenti loquentis erant: Mi Pater, excipe quæso honorificè nostrum Patrem, Sanctum Ignatium, qui, me accepturus secum, venit. Vide quàm pulchrà est facie, quàm pulchrum comitatum secum ducit! vide vt me vocat. Iam me vult secum ducere. Aiunt cadauere illius in templo exposito suauissimum odorem latè omnia complèsse. Reliqua de illo mira nunc omitto.

7. Sept.

4. P. Ioannes Magirus nutabat olim iuuenis in vocationis, ad quam se à Deo intimè trahi sentiebat, cōstantià; sed ecce nuper vità functum Fratrem suum, cauà manu è Christi cruento latere sanguinem haurire, & in faciem sibi coniectare vidit, ac simul illo Sanguine aspersus dicentem audiuit: *Vide, ne hic sanguis in cassum pro te effusus sit.* Reliquit enim uerò à Christi Sanguine, ac mortuo Fratre sic percussus Ioannes lautas opimæ hæreditatis vanitates; & se Societati ita dedit, vt vitam virtutum laude cumulata desideratà morte coronàrit, quando in ipso vitæ huius occasu, caelesti Christi Seruatoris, vnàq; B. P. Nostri Ignatij oblatà specie ita recreatum aiunt Spirenses annuæ, vt plùs quàm humano gaudio delibutus, ardentis febriù çstus sanitati longè anteferre se dictitaret. Plenus ergò lètitiarum cæli, & socios ad summa quæq; virtutis nō medio-

Monetur  
à mortuo.

1609. 8.  
Sept.



diocris decora, vt Ignatij Filios decet, potentissimè exhortatus, in *Iesu*, & Ignatij complexū die Nascantis *Dei* Matris commigrauit.

Ante medicinam acceptam, ea B.V. offerenda.

5 *P. Vincentius Regius* Panormi vltimum æger quicquid medicinæ acciperet, non prius accipiebat, quàm Virgini Sacratissimæ consecraret. B. P. Ignatium tenerrimis votis implorans, illum sibi præsentem, pretioso ac inexplicabili gaudio delibutus, conspexit. Atq; hoc illi vltimum gaudium inter mortales fuit, priusquàm intraret in gaudium Domini sui. Nam vbi fratri, qui egro aderat, dixit, vt optimum Patrem, qui ad se solandum aduenisset reuereretur, & sede ac loco illi dato illum nestare diutiùs pateretur, mox animam egit.

1615. 25.  
Dec.

Annuae  
Nouellar.  
1607.

6 Non leue ad rem præsentem momentum addet id quod sequitur. Iacebat vir fortis non vltimè extra spem viuendi, atq; etiam extra mentis potestatem. Aderat Curio, qui migraturum extremà vnctione delibutum, vellet: sed id æger, importunà totius corporis agitatione, extinctis etiam lacris cereis, non sinebat. Dæmonis, id quod erat, operà id fieri suspectans è Societate Pater quidam, positus humi genibus hortatur exemplo, ac voce, præsentem omnes, vt vnà secū pro egro B. P. Ignatij opem implorent. Inde schedam Ignatij manu scriptam eiusdemq; nomen ferentem, manu tenens, obiurgatum dæmonem, in nomine *SSS. Trinitatis*, & *B. P. Ignatij* iussit hominem



minem illum non impedire, quo minus ultimo illo Sacramento muniri posset. Ad hæc mox æger quieti ac sibi redditus, posteaquam ritè ac piè vnctus est, quietam animam placidus expiravit. *Antonio Faustino* morienti S. P. Ignatius cum B. V. & Angelo Custode adfuit, vt c. 31. n. 7. referemus.

7 P. *Stephano Paex* Linæ extincto cum parenteretur, foemina sanctitatis opinione celebris, supra ipsam aram à B. Ignatio processum obuiam, & summà exceptum gratulatione narravit: illudq; visum à se præsentè, spectanteq; liquidò obseruatum. Hoc amplexu nempe morientes suos filios, & mortuos, accipit obuius amantissimus suorum. Pater, notà iam, & compluribus firmatà documentis paternæ benignitatis significatione, Ignatius.

1613. annuæ.  
S. P. Ign.  
obuiat  
suis.

8 P. *Claudius Poncetotus* summos inter dolores ab Angelis, & postea à S. P. Ignatio, Beatissimæ Virginis comite, itemq; à S. suo *Claudio* visitatus est. Neq; incomitatus adhæsit Reginæ suæ Ignatius. Adhærebant aliquot è Societate Patres, è Cælo; qui omnes, inquit annuæ, lectulo appliciti, sponponderunt, futurum breuè, vt ducibus se ad æternæ salutis portum inueheretur. Sacris ad decessionem exultans muniri petit, imperratq;. Deniq; ab illo *Matris Mariæ*, & P. Ignatij, *Claudij* sui nominis, & cælestium Sociorum aspectu animos hilares hausit, ad mortem sanctam atq;

Annuae  
Ancien.  
1609.

Societas  
caelestis.

Sanctus  
nostri no-  
minis co-  
lendus.

intre-



intrepidam. Triduum illi adhuc in vita super-  
fuit. Rogatus ecquid molestè sentiret in cor-  
de? respondit: *Hoc unum, quòd in his, quæ*  
*Dei fuerunt, totus ego non fuerim.* Ultima pre-  
 cantis, & expirantis fuere: *Venite omnes San-*  
*cti! adeste, omnes Angeli Dei. Omnes Sancti, in-*  
*tercedite pro me. S. Maria, ora pro me.* De qua,  
 quàm pulchra esset, interrogatus, exclamavit:  
*Quàm pulchra es, amica mea; quàm pulchra!*  
 Et de *Iesu: Iesu, aiebat, O Iesu!* Atq; ista sum-  
 mas inter liquidissimæ voluptatis delicias.  
 Hoc est emori in sinu Matris cælestis, ac Pa-  
 tris Ignatij, cælestiumq; fratrum comitatu.

Ann. 1614.  
23. Nou.

9 De *P. Marco Soldano* illustrium palma-  
rum viro ad palmam æternam iter ingres-  
so ita loquuntur Pragensis Collegij literæ:  
*B. B. Patres Ignatius, Xaveriusq; cæterorum cæ-*  
*litum de sua familia lætissimo septi choro ei*  
*se, augustà claritate fulgentes, spectandos*  
*præbuerunt, ipsiq; instantem ex hac vita exitum,*  
*aditumq; in æternam beatitudinem,*  
 nunciarunt.

1584. 16.  
Apr.

Angelus  
Custos.

10 *Guilielmus Elphinstonius* Novitius  
 Neapoli cùm extremum decumberet, ma-  
gnoperè exultans; Non videtis, aiebat, non  
 videtis Angelos? Tum cum Angelo Custo-  
 de submissà voce locutus, illud ita dixit, vt  
 posset intelligi: Denunciassè sibi Angelum  
 suum Custodem, ipsum per Purgatorij pœnas  
 transiturum, sed ab Angelo ipso breuè eri-  
 pien-



piendum, & ad Paradisi gloriam perducendum: vbi P. Ignatius occursurus ei esset, vt eum coram SSS. Trinitate sifteret. Miræ fuere internarum animi deliciarum, quibus gestiebat, significationes; & nescio quid narraturum, vires & lingua defecit, cùm nihil intelligeretur, nisi *Maria*, & *Angeli*. Crucifixum, B. V. & S. P. Ignatij imagines præ manibus, oculisq; habebat, alloquebatur admirabiliter. Post viaticum candelà benedictà accensà petità, rogauit, vt suas alij quoq; accenderent: & ad B. V. imaginem conuersus: *Tu scis*, inquit, *Domina mea, quoties tibi cor meum obtulerim. Quietem ab his suadenti, dixit: Non est amplius quiescendi tempus! Eundum est in Paradisum!* Illud quoque obseruatu fuit dignum, quòd Patri cuidam quædam sæpè sibi sub extremum articulum suggerenda suggesserit: & P. Salmeroni nunciauerit, vt sibi in extremis luctanti benè precaretur.

Cor sæpè  
B. V. of-  
ferendum.

## C A P V T X V I.

*Pro pretiosa agri occupatione, legatur illi, dum vacat, S. P. Ignatij Loyolæ mors; & diuina etiam circa eos, qui in Societate moriuntur, benignitas.*

I **Q** Vi sanctè viuendi artes omnes exemplo & scripto docuit Ignatius, idem scri-

Q

scri-